

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

CZERWIEC 2025

LEE JAE-MYUNG NOWYM PREZYDENTEM. Lee Jae-myung wygrał wybory prezydenckie w Korei Południowej, obejmując urząd w czasie głębokiego kryzysu politycznego i rosnących napięć międzynarodowych. Jego zwycięstwo oznacza powrót obozu liberalnego do władzy po trzech latach konserwatywnych rządów Yoon Suk-yeola. Lee zapowiada pragmatyczne podejście do polityki zagranicznej oraz większy nacisk na sprawiedliwość społeczną i równość płci. Wybory miały rekordowo wysoką frekwencję, co pokazuje skalę mobilizacji obywateli i wagę politycznej zmiany.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

4 czerwca: Lee Jae-myung został zaprzysiężony na nowego prezydenta Korei Południowej. Lee Jae-myung odniósł zwycięstwo w wyborach prezydenckich, co zapoczątkowało jego kadencję, podczas której obiecał skupić się na jedności narodowej i pragmatycznym podejściu do zarządzania. Kandydat liberalnej Partii Demokratycznej Korei wygrał wybory prezydenckie, zdobywając 49,42% głosów. Osiągnął nowy rekord w historii koreańskich wyborów prezydenckich, zdobywając 17,29 miliona głosów, przewyższając poprzedni rekord 16,39 miliona głosów ustanowiony przez byłego prezydenta Yoon Suk-yeola. Frekwencja wyborcza osiągnęła 79,4%, co jest najwyższym wskaźnikiem uczestnictwa od wyborów w 1997 roku. Ze względu na nadzwyczajny charakter wyborów (impeachment Yoon Suk-yeola), inauguracja Lee Jae-myunga odbyła się bez okresu przejściowego. W mowie inauguracyjnej Lee zadeklarował, że będzie "prezydentem dla wszystkich", podkreślając odpowiedzialność za słuźenie każdemu obywatelowi. Podkreślił potrzebę przejścia od przestarzałej polaryzacji ideologicznej do skupienia się na rzeczywistych wyzwaniach stojących przed narodem, bez kategoryzowania ich jako liberalnych czy konserwatywnych. Obiecał silne wsparcie dla przedsiębiorców, zezwolenie na swobodne zakładanie firm, rozwój i konkurowanie na globalnym rynku, a także duże inwestycje w zaawansowane technologie, takie jak AI i półprzewodniki. Zadeklarował zaangażowanie w poszerzanie zakresu dyplomacji Korei i wzmacnianie jej pozycji międzynarodowej w celu rozszerzenia zasięgu gospodarczego kraju, prowadząc dyplomację pragmatyczną i skoncentrowaną na interesach narodowych.

12 czerwca: specjaliści prokuratorzy zostali powołani przez prezydenta. Prezydent Lee Jae-myung powołał trzech niezależnych prokuratorów

specjalnych, aby zbadać poważne zarzuty wobec byłego prezydenta Yoon Suk-yeola i jego małżonki. Cho Eun-suk poprowadzi dochodzenie w sprawie krótkotrwałego stanu wojennego i związanych z nim zarzutów o insurekcję, podczas gdy Min Joong-ki zajmie się oskarżeniami dotyczącymi byłej pierwszej damy, Kim Keon Hee, włączając w to manipulacje akcjami i inne skandale korupcyjne. Dodatkowo, Lee Myeong-hyeon będzie badał okoliczności tragicznej śmierci żołnierza piechoty morskiej, która wywołała kontrowersje. Te powołania, dokonane tuż po rekomendacjach Zgromadzenia Narodowego, sygnalizują szybkie rozpoczęcie dochodzeń, z zespołami liczącymi do 120 prokuratorów, gotowymi do działania w ciągu najbliższych tygodni. Poprzedni prezydent, Yoon Suk-yeol zawetował ustawy Zgromadzenia Narodowego, mające na celu wszczęcie specjalnych śledztw w tych sprawach.

14 czerwca: wysoki poziom cen żywności został odnotowany w Korei Południowej. Korea Południowa boryka się z problemem wysokich cen żywności, które według danych OECD są drugimi najwyższymi wśród krajów rozwiniętych, biorąc pod uwagę siłę nabywczą. W ciągu ostatnich pięciu lat ceny żywności w Korei wzrosły o 25%, co znacznie przewyższa ogólny wskaźnik inflacji i dotyka bezpośrednio odczuwalnych kosztów życia obywateli. W odpowiedzi na to wyzwanie, koreański rząd opracowuje kompleksowe środki zaradcze, koncentrujące się na stabilizacji cen produktów spożywczych poprzez subwencje, monitorowanie łańcuchów dostaw oraz kontrolę możliwych nieuczciwych praktyk rynkowych. Celem tych działań jest zmniejszenie presji inflacyjnej, szczególnie w podstawowych kategoriach produktów, aby ulżyć gospodarstwom domowym.

15 czerwca: pierwszy tydzień urzędowania prezydenta został oceniony pozytywnie przez ponad połowę Koreańczyków. Badanie opinii publicznej przeprowadzone przez Realmeter wskazało, że prezydent Lee Jae-myung cieszy się pewnym poparciem, odnotowując 58,6% pozytywnych ocen za działania w pierwszym tygodniu urzędowania. Ten poziom aprobaty przewyższa wyniki niektórych poprzednich prezydentów w analogicznym okresie (Yoon Suk-yeol – 52,1%). Pozytywny wynik przypisywany jest oczekiwaniom na poprawę wskaźników ekonomicznych, aktywności dyplomatycznej (rozmowy telefoniczne z przywódcami Japonii, Chin, międzynarodowymi organizacjami gospodarczymi) oraz działaniom na rzecz dobrobytu obywateli (dążenie do uchwalenia dodatkowego budżetu). Należy jednak zauważyć, że niektórzy prezydenci cieszyli się znacznie wyższym poparciem w początkowym okresie urzędowania, jak Moon Jae-in (81,6%) czy Lee Myung-bak (76%).

16 czerwca: zespół zadaniowy ds. negocjacji z USA został powołany przez koreański rząd. Po inauguracji rządu Lee Jae-myunga, Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Energii przystąpiło do kompleksowej rewizji swojej strategii

negocjacyjnej ze Stanami Zjednoczonymi, powołując specjalny zespół zadaniowy ds. negocjacji z USA. Na czele tego zespołu stanął Yeo Han-koo, który będzie nadzorował szeroki zakres kwestii, w tym cła, bariery pozataryfowe, a także współpracę przemysłową i energetyczną. Celem jest opracowanie pakietu negocjacyjnego mającego zmniejszyć trudności gospodarcze, z którymi borykają się koreańskie firmy w związku z amerykańskimi środkami celnymi. Dodatkowo, rząd zamierza zorganizować publiczne przesłuchanie w celu zebrania opinii obywateli, by podkreślić zaangażowanie w transparentność i partycypację społeczną w procesie kształtowania polityki handlowej.

16 czerwca: Komitet Planowania Państwowego został powołany przez prezydenta. Komitet ma pełnić rolę *de facto* zespołu przejściowego dla nowej administracji, wyznaczając jej kierunek na najbliższe pięć lat. Komitet, składający się z 55 członków, w tym polityków, profesorów i działaczy społecznych, jest podzielony na siedem podkomisji i ma za zadanie opracowanie planów polityki państwowej i propozycji reorganizacji rządu. Kluczowe dla jego działania jest słuchanie głosu obywateli poprzez różne platformy, w tym spotkania z ekspertami i otwartą platformę komunikacji online, aby zapewnić, że proponowane polityki, od reform fiskalnych po kwestie związane z klimatem i sztuczną inteligencją, są zarówno skuteczne, jak i odpowiadają na potrzeby społeczeństwa.

16-17 czerwca: Lee Jae-myung uczestniczył w szczycie G7. Prezydent Lee Jae-myung aktywnie uczestniczył w działaniach dyplomatycznych, biorąc udział w szczycie G7 w Kanadzie. Podczas rozszerzonej sesji szczytu G7, prezydent Lee podkreślił znaczenie tworzenia stabilnego globalnego ekosystemu sztucznej inteligencji i rozpowszechniania korzyści płynących z AI w społeczności międzynarodowej. Przedstawił także politykę i wizję Republiki Korei, mające na celu przyczynienie się do globalnego dobrobytu poprzez współpracę w zakresie łańcuchów dostaw energii oraz powiązanie AI i energii z innowacjami technologicznymi. Na marginesie szczytu Lee Jae-myung uczestniczył w szeregu spotkań dwustronnych z przywódcami różnych krajów. Otrzymał pierwszy szczyt z premierem Japonii Ishibą Shigeru, podczas którego potwierdzono wolę wznowienia dyplomacji opartej o częste, wzajemne wizyty wysokiego szczebla. Spotkał się także z premierem Wielkiej Brytanii Keirem Starmerem, premierem Kanady Markiem Carneyem, prezydentem Brazylii Luizem Inácio Lulą da Silvą, prezydentem Meksyku Sheinbaumem oraz premierem Indii Modim.

22 czerwca: oświadczenie w sprawie udziału w szczycie NATO zostało wydane przez prezydenta. Prezydent Lee Jae-myung zrezygnował z udziału w szczycie NATO w Holandii. Jako przyczynę podano konieczność zajęcia się kwestiami wewnętrznymi oraz rosnącej niestabilności na Bliskim Wschodzie. Wcześniej rozważano organizację spotkania z prezydentem Donaldem

Trumpem na marginesie szczytu. Była to pierwsza nieobecność Korei Południowej na szczycie NATO od czterech lat. Decyzja Lee odróżnia ją od poprzedniej administracji, która utrzymywała bliższe stosunki z USA.

23 czerwca: pierwszy skład nowego rządu został przedstawiony. Prezydent Korei Południowej ogłosił pierwsze nazwiska, które mają wejść w skład nowego rządu, powołując doświadczonych polityków i profesjonalistów z różnych dziedzin, co ma odzwierciedlać jego nacisk na pragmatyzm i kompetencje. Wśród nominacji znaleźli się Cho Hyun jako minister spraw zagranicznych oraz Chung Dong-young powracający na stanowisko ministra zjednoczenia, a także Ahn Gyu-back, pierwszy od 1961 roku cywilny minister obrony, mający za zadanie przywrócić zaufanie do wojska. Gabinet obejmuje również pierwszego w historii prezesa KCTU (Korean Confederation of Trade Unions) na stanowisku ministra pracy - Kim Young-hoona. Prezydent podkreślił konieczność szybkiego zatwierdzenia nominacji przez Zgromadzenie Narodowe w obliczu pogarszającej się sytuacji międzynarodowej, aby nowy rząd mógł jak najszybciej rozpocząć działanie.

24 czerwca: Ministerstwo ds. Równości Płci i Rodziny ma zostać wzmocnione. Prezydent Lee Jae-myung nominował Kang Sun-woo na nową szefową Ministerstwa ds. Równości Płci i Rodziny, sygnalizując przywrócenie stabilności po długim okresie niepewności w tym resorcie. Nominacja ta podkreśla zaangażowanie administracji w odrodzenie ministerstwa, które miało zostać zlikwidowane przez poprzedniego prezydenta. Pod kierownictwem Lee, ministerstwo zostanie przemianowane i zreorganizowane, aby rozszerzyć zakres polityki równości płci poza kwestie kobiece, obejmując szerszą sprawiedliwość społeczną, wsparcie dla zagrożonej młodzieży i rodzin samotnych rodziców. Nowa minister, Kang Sun-woo, dzięki swojemu bogatemu doświadczeniu w polityce dotyczącej płci i opieki społecznej, jest postrzegana jako idealna kandydatka do przeprowadzenia tych strategicznych reform, choć sukces będzie wymagał wsparcia legislacyjnego i finansowego.

25 czerwca: zmiany w służbach wywiadowczych zostały zapowiedziane przez nowego szefa NIS. Nowy dyrektor Narodowej Służby Wywiadowczej (NIS), Lee Jong-seok, zapowiedział podczas swojej inauguracji znaczące zmiany w agencji. Podkreślił potrzebę rozliczenia się z przeszłością i przyjęcia pełnej odpowiedzialności w kwestii politycznej neutralności, która była kwestionowana. Lee zobowiązał się do stworzenia bardziej efektywnej organizacji, skupionej wyłącznie na bezpieczeństwie narodowym i interesie państwa, kładąc nacisk na ścisłą neutralność polityczną i demokratyczną przejrzystość. W obliczu eskalacji napięć z Koreą Północną, wezwał do zmobilizowania wszystkich zdolności wywiadowczych w celu zmniejszenia napięć transgranicznych i otwarcia kanałów

dialogu, jednocześnie promując rozwój naukowych i technologicznych zdolności wywiadowczych, w tym wykorzystania sztucznej inteligencji.

25 czerwca: plan relokacji został przedstawiony przez Ministerstwo Oceanów i Rybołówstwa. Kandydat na ministra oceanów, Chun Jae-soo, podkreślił strategiczne znaczenie przeniesienia Ministerstwa Oceanów i Rybołówstwa do Busanu, by uczynić to miasto kluczową bramą do arktycznych szlaków żeglugowych. Inicjatywa ta, wspierana przez prezydenta Lee Jae-myunga, ma na celu nie tylko rozwój Busan jako globalnego centrum morskiego, ale także zrównoważenie rozwoju regionalnego, który obecnie koncentruje się w Seulu i okolicach. Ministerstwo Oceanów i Rybołówstwa obecnie mieści się w centralnym mieście Sejong. Chun Jae-soo podkreślił również, że Ministerstwo Oceanów i Rybołówstwa powinno zostać rozbudowane i wzmocnione. Zasugerował, że powinno ono przejąć funkcje, role i status, które obecnie należą do innych ministerstw, takie jak budownictwo okrętowe i instalacje morskie z Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Energii, rozwój infrastruktury portowej z Ministerstwa Ziemi, Infrastruktury i Transportu oraz sprawy związane z wyspami z Ministerstwa Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa.

24 czerwca: ponowna nominacja na urząd szefowej Ministerstwa Rolnictwa została ogłoszona wobec Song Mi-ryung. Prezydent Lee Jae-myung podjął decyzję – w duchu zapowiadanej przez niego pragmatycznej polityki – o niewprowadzaniu zmian w kierownictwie Ministerstwa Rolnictwa, co oznacza ponowną nominację dla Song Mi-ryung. Jest to nietypowa decyzja – Song jako jedyna będzie kontynuować pracę w nowym rządzie, pomimo pełnienia tej funkcji w administracji Yoon Suk-yeola. Administracja prezydenta Lee postrzega tę decyzję jako przykład rządów integracyjnych, koncentrujących się na umiejętnościach Song w rozwiązywaniu problemów, takich jak zmiany klimatyczne i wyludnianie się obszarów wiejskich. Decyzja ta spotkała się z krytyką zarówno opozycyjnej Partii Siły Narodu, jak i rządzącej Partii Demokratycznej.

26 czerwca: nominacje do Trybunału Konstytucyjnego zostały ogłoszone przez prezydenta. Prezydent Lee Jae-myung ogłosił nominacje na kluczowe stanowiska w wymiarze sprawiedliwości i administracji. Były sędzia Sądu Najwyższego, Kim Sang-hwan, został wybrany na nowego prezesa Trybunału Konstytucyjnego. Prezydent Lee mianował również Oh Young-joona na stanowisko sędziego dziewięcioosobowego składu Trybunału Konstytucyjnego, wzmacniając jego skład. Ponadto, Lim Kwang-hyun, poseł z rządzącej partii, został nominowany na stanowisko komisarza Krajowej Służby Podatkowej, co wskazuje na zmiany w obszarze finansów publicznych.

29 czerwca: kluczowe nominacje na rządowe stanowiska zostały przedstawione przez prezydenta. Prezydent Lee Jae-Myung, ogłosił szeroki

zakres nominacji gabinetowych, w tym na kluczowe stanowiska ministerialne i sekretarskie. Wśród nominowanych znaleźli się Koo Yun-cheol na ministra gospodarki i finansów, ceniony za doświadczenie w polityce finansowej i innowacyjnej, oraz Jeong Seong-ho jako minister sprawiedliwości, mający za zadanie przeprowadzić reformy w systemie prokuratury. Nominacje te podkreślają dążenie prezydenta do łączenia doświadczenia publicznego i prywatnego, jak w przypadku Kim Jung-Kwana na stanowisku ministra handlu, przemysłu i energii, a także zaangażowanie w rozwój regionalny i decentralizację, co symbolizuje nominacja Kim Kyoung-soo na przewodniczącego Komitetu Prezydenckiego ds. Rozwoju Regionalnego. Część kandydatów, w tym ministrowie edukacji (Lee Jin-sook), zdrowia (Jeong Eun-Kyeong,) i spraw wewnętrznych (Yun Ho-jung), została wybrana w ramach systemu publicznych rekomendacji. Wśród nich znajduje się Jeong Eun-Kyeong, była przewodnicząca Koreańskiej Agencji Kontroli i Zapobiegania Chorobom, chwalona za działania podejmowane w czasie pandemii COVID-19.

KOMENTARZ

Polityka kadrowa Lee Jae-myunga. Nowy prezydent Korei Południowej zapowiedział przeciwdziałanie strategii „obsadzania stanowisk przez poprzedni rząd” (kor. 이전 정부의 알박기 인사). W koreańskiej polityce tym terminem opisuje się praktykę, w której odchodzący rząd mianuje swoich zwolenników na kluczowe stanowiska, aby utrudnić nowemu rządowi realizację polityki lub zachować wpływy. Dotyczy to stanowisk w administracji, spółkach państwowych lub mediach publicznych. W skrócie praktyka ta nazywana jest „albagi” (kor. 알박기) – jest to termin, który jest także wykorzystywany do określania blokowania inwestycji poprzez celowy wykup małego fragmentu ziemi w strategicznym miejscu.

Ze względu na częste stosowanie tej praktyki, zmiany władzy w Korei Południowej z reguły prowadzą do czystek kadrowych, uzasadnianych walką z "albagi", a nowe rządy oskarżają poprzedników o "paraliżowanie państwa" poprzez obsadzanie stanowisk lojalistami, a nie specjalistami. Jest to stały element „wojny kadrowej” między partiami, powtarzający się przy każdej zmianie rządu, co symbolizuje przewlekły problem koreańskiej polityki związany z utrzymaniem władzy i kontrolowaniem politycznych przeciwników.

Administracja Lee Jae-myunga zapowiedziała dążenie do skutecznego rozwiązania tego problemu. Pierwszym krokiem ma być ustalenie jasnych kryteriów oceny urzędników mianowanych przez poprzedni rząd. Główne kryteria mają obejmować: zdolność do realizacji polityk nowej administracji, zdecydowane zerwanie z deklaracją stanu wojennego z 3 grudnia, zgodność z opinią publiczną i wydajność. Nowa administracja rozpoczęła przegląd kluczowych stanowisk, takich jak przewodniczący Komisji Sprawiedliwego Handlu, Koreańskiej Komisji Komunikacji (KCC), Komisji Antykorupcyjnej i Praw Obywatelskich, a także Prokuratora Generalnego i szefa Rady Kontroli i Inspekcji. Warto zauważyć, że choć prawnie Prokurator Generalny czy szef kontroli powoływani są na określone kadencje (dwa lub cztery lata), koreańska historia polityczna charakteryzuje się częstymi usunięciami w połowie kadencji przy każdej nowej administracji, co sprawia, że pojęcie stałej kadencji jest w dużej mierze symboliczne. Z tego powodu została zaproponowana ustawa o zmianie kadencji w instytucjach publicznych. Projekt ustawy „Prawo o funkcjonowaniu instytucji publicznych” ma na celu zrównanie kadencji dyrektorów instytucji publicznych z kadencją prezydenta, który ich powołuje. Artykuł o „retrospektywnym zastosowaniu” przewiduje, że ustawa będzie miała zastosowanie również do urzędników, których kadencja trwa w momencie wejścia ustawy w życie, co może wpłynąć na dyrektorów mianowanych przez poprzedni rząd. Krytycy wskazują, że retrospektywne zastosowanie może być niezgodne z zasadą zakazu retroaktywności prawa, chyba że istnieją poważne i wyjątkowe powody. Pojawiła się także dyskusja na temat tego, do których z ponad 300 instytucji publicznych należy zastosować zrównanie kadencji. Proponuje się, aby priorytetowo traktować spółki publiczne, a w razie potrzeby rozszerzyć na instytucje quasi-rządowe, ale z wyłączeniem małych instytucji publicznych.

Polityka przeciwdziałania „obsadzaniu stanowisk przez poprzedni rząd” jest więc dwutorowa: obejmuje zarówno bezpośredni przegląd i potencjalne usunięcie istniejących urzędników, jak i reformę prawną, która ma zapobiec takim sytuacjom w przyszłości poprzez zrównanie kadencji kluczowych urzędników z kadencją prezydenta.

Zwiększanie udziału kobiet w polityce. Prezydent Lee Jae-myung obiecał w trakcie kampanii wyborczej, że będzie dążył do utrzymania co najmniej 30% kobiet w składzie gabinetu. Założenie to niemal udało się spełnić w czerwcu - spośród 17 ogłoszonych kandydatów na ministrów, 5 to kobiety, co stanowi 29,4%. Jeśli przynajmniej jedna kobieta zostanie nominowana na stanowisko ministra w pozostałych dwóch nieogłoszonych resortach (Ministerstwo

Gruntów, Infrastruktury i Transportu oraz Ministerstwo Kultury, Sportu i Turystyki), odsetek kobiet w pierwszym gabinecie przekroczy 30%. W takim przypadku byłby to największy odsetek kobiet w koreańskiej historii w początkowym składzie rządu.

Cel 30% kobiet w gabinecie po raz pierwszy pojawił się jako obietnica wyborcza w 2017. Rząd Moon Jae-ina, który obiecał rozpocząć od 30% i dążyć do równej reprezentacji płci w gabinecie w ciągu kadencji, w swoim pierwszym gabinecie miał 5 kobiet na 18 ministerstw (27,8%). Było to więcej niż w poprzednich rządach (Kim Dae-jung i Roh Moo-hyun po 3, Lee Myung-bak 1, Park Geun-hye 2). Były prezydent Yoon Suk-yeol odrzucał ideę odgórnego ustalenia liczby kobiet w rządzie.

W krajach OECD odsetek kobiet na stanowiskach ministrów wzrósł z 29,3% w 2015 roku do 35,1% w 2025 roku. OECD podkreśla, że gabinet zrównoważony pod względem płci świadczy o zaangażowaniu rządu w integrację perspektywy równości płci w procesach decyzyjnych⁴. Dodaje również, że choć liczba kobiet rośnie, często są one nadal przydzielane do ministerstw związanych z polityką społeczną i kulturalną (np. równość płci, rodzina, zabezpieczenia społeczne, prawa mniejszości), co wskazuje na potrzebę bardziej zrównoważonego rozkładu stanowisk dla osiągnięcia prawdziwej równości płci.

Warto zauważyć, że decyzja o 30% reprezentacji kobiet w kierownictwie ministerstw nie oznacza radykalnej zmiany. Poza stanowiskami ministerialnymi, odsetek kobiet w koreańskiej polityce gwałtownie spada. Na przykład, wśród 14 doradców prezydenckich na poziomie wiceministra lub wyższym, jest tylko jedna kobieta. W Komitecie Planowania Spraw Państwowych, z 55 członków, kobiety stanowią zaledwie 21,8% (12 osób).

Choć skład gabinetu prezydenta Lee Jae-myunga może przejść do historii jako najbardziej zrównoważony pod względem płci w początkowej fazie rządów, cel 30% nadal pozostaje symbolicznym progiem, a nie rzeczywistą gwarancją równości. Postęp w zakresie reprezentacji kobiet w najwyższych organach władzy wykonawczej należy docenić, ale dane dotyczące innych szczebli administracji pokazują, że systemowa nierówność wciąż ma się dobrze.

Aby osiągnąć rzeczywistą zmianę, potrzebne są nie tylko deklaracje polityczne i dobre intencje, ale również konsekwentne działania strukturalne – większa transparentność w procesach nominacyjnych, aktywna polityka równościowa i przełamywanie stereotypów przypisujących kobietom jedynie „miękkie” resorty.

Korea Południowa stawia na sztuczną inteligencję (AI). W czerwcu prezydent Lee Jae-myung – obok wizji polityki zagranicznej – przedstawił także wizję polityki gospodarczej. Rozwój sztucznej inteligencji ma stać się priorytetowym kierunkiem budowania pozycji Korei Południowej jako globalnego lidera. Prezydent Lee Jae Myung jasno zadeklarował, że wspieranie przemysłu AI będzie jednym z jego najważniejszych priorytetów w ciągu najbliższych pięciu lat, co było konsekwentnie podkreślaną obietnicą już od jego kampanii prezydenckiej. Jako priorytetowy sektor rozwój sztucznej inteligencji ma być wspierany przez państwo. Planowane są odważne ulgi podatkowe i innowacje regulacyjne, aby stymulować inwestycje sektora prywatnego. Utworzono również nowe stanowisko Starszego Sekretarza Prezydenckiego ds. AI i Planowania Przyszłości, na które powołano czołowego eksperta z sektora prywatnego, Ha Jung-woo, co odzwierciedla priorytetowe traktowanie AI przez administrację

Jednym z elementów „wielkoskalowych inwestycji”, zapowiadanych przez prezydenta Lee, ma być budowa Centrum Danych AI w Ulsan, która jest postrzegana jako "znaczący kamień milowy" w historii przemysłu Korei. Jest to wspólna inwestycja SK Group i Amazon Web Services (AWS). Centrum będzie miało moc 100MW i będzie wyposażone w 60 000 jednostek przetwarzania grafiki (GPU), co czyni je jednym z największych centrów danych AI w Korei. Lokalizacja w Ulsan, poza regionem stołecznym, ma szczególne znaczenie dla zrównoważonego rozwoju kraju – również promowanego przez Lee Jae-myunga - i ma służyć jako wzorowy przykład możliwości rozwoju zaawansowanych technologii również w prowincjach.

II.KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

16 czerwca: kierunki współpracy zostały omówione z Czechami. Ambasador Korei Południowej Hong Young-ki spotkał się z Jiřím Drahošem, pierwszym wiceprzewodniczącym Senatu Republiki Czeskiej, aby omówić potencjalne kierunki współpracy między Koreą a Czechami. Głównym tematem ich rozmowy były nowe projekty elektrowni jądrowych oraz perspektywy kooperacji w sektorach zaawansowanych technologii. Spotkanie miało na celu zbadanie możliwości pogłębienia dwustronnych relacji, koncentrując się na strategicznych obszarach rozwoju gospodarczego i technologicznego.

17 czerwca: w Kanadzie odbył się szczyt z udziałem przywódców Unii Europejskiej. Na marginesie szczytu G7 odbyło się spotkanie prezydenta Lee Jae-myunga z António Costą, przewodniczącym Rady Europejskiej oraz Ursulą von der Leyen, przewodniczącą Komisji Europejskiej. Podczas spotkania Lee Jae-myung wyraził nadzieję na kontynuację współpracy, szczególnie, że w tym roku przypada 15. rocznica ustanowienia strategicznego partnerstwa między Koreą Południową a UE. Strona koreańska zaproponowała dalsze pogłębianie współpracy w różnych dziedzinach, w tym w gospodarce i bezpieczeństwie. rzej liderzy pozytywnie ocenili rozszerzenie wymiany handlowej i inwestycji między stronami, co było możliwe dzięki umowie o wolnym handlu (FTA) między Koreą a UE. Ustalono, że należy wzmocnić współpracę w sektorach cyfrowym i środowiskowym poprzez zawarcie cyfrowej umowy handlowej oraz partnerstwa Korea-UE Green Partnership, dążąc do jakościowego i ilościowego rozszerzenia relacji. Wyrażono również nadzieję na aktywny rozwój wspólnych badań w ramach programu „Horyzont Europa”. Rozmawiano również o sytuacji regionalnej, w tym na Półwyspie Koreańskim i Ukrainie.

18 czerwca: oddział Koreańskiego Banku Eksportu-Importu został otwarty w Warszawie. W uroczystości otwarcia biura Koreańskiego Banku Eksportu-Importu (Korea Eximbank) w Warszawie uczestniczył nowy ambasador Korei Południowej w Polsce, Tae Teo-yeol. W przemówieniu Ambasador podkreślił rosnącą rolę instytucji finansowych we wspieraniu koreańsko-polskiej współpracy gospodarczej, która wykracza poza zwykłą wymianę handlową, obejmując strategiczne sektory takie jak baterie, obronność, infrastruktura i transformacja cyfrowa. Wyraził nadzieję, że obecność Korea Eximbank i innych koreańskich instytucji finansowych przeniesie relacje ekonomiczne między obydwojma krajami na nowy poziom. Spotkanie zgromadziło ważne osobistości z sektora finansowego i energetycznego z Polski, a także przedstawicieli koreańskich firm działających na polskim rynku.

19 czerwca: rozwój partnerstwa strategicznego z Rumunią został omówiony w Bukareszcie. W Rumunii odbyło się Forum Strategiczne Przemysłu Obronnego, które miało na celu wzmocnienie partnerstwa w przemyśle obronnym między Koreą Południową a Rumunią. Było to wspólne przedsięwzięcie Rumuńskiej Izby Przemysłowo-Handlowej (CCIR), Ambasady Republiki Korei w Rumunii oraz Rumuńskiego Stowarzyszenia Przemysłu Obronnego (Patromil). Forum było kontynuacją działań dyplomacji obronnej Mihai Darabana, prezesa CCIR, który niedawno odwiedził Koreę. Podczas swojej wizyty spotkał się z czołowymi koreańskimi firmami zbrojeniowymi, takimi jak Hanwha Aerospace i Hyundai Rotem, aby omówić możliwość udziału firm koreańskich jako strategicznych partnerów w projektach modernizacji rumuńskiej obronności i infrastruktury. Główne punkty programu obejmowały modernizację obronności, wspólną produkcję, transfer technologii i budowę

regionalnych łańcuchów dostaw. Jest to postrzegane jako krok w kierunku ustanowienia długoterminowej podstawy współpracy. Dotychczas Hanwha Aerospace podpisała kontrakt o wartości około 1,3828 biliona wonów na dostawę 54 haubic samobieźnych K9 i 36 pojazdów amunicyjnych K102. Ponadto rząd rumuński realizuje nowy projekt o wartości około 4 bilionów wonów na zakup 246 bojowych wozów piechoty (IFV) oraz prowadzi negocjacje w sprawie zakupu około 250 dodatkowych czołgów produkcji amerykańskiej, po wcześniejszym kontrakcie na 54 czołgi. Oczekuje się, że koreańskie firmy zbrojeniowe będą poszukiwać dalszych możliwości zdobycia zamówień w przyszłych rumuńskich projektach dotyczących sił lądowych nowej generacji.

25 czerwca: współpraca obronna została omówiona z Polską. Ambasador Tae Jun-yeol spotkał się z podsekretarzem stanu Konradem Gołotą z polskiego Ministerstwa Aktywów Państwowych, aby omówić współpracę obronną między Koreą Południową a Polską. Podczas tego spotkania rozmowy dotyczyły zarówno bieżących projektów, jak i potencjalnych nowych obszarów współpracy w sektorze obronnym. Ambasada Korei Południowej zamierza aktywnie dążyć do pogłębienia relacji w tej i innych dziedzinach, podkreślając zaangażowanie w dalszy rozwój dwustronnego partnerstwa.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

15 czerwca: podjęcie działań w celu wznowienia komunikacji z Koreą Północną zostało zapowiedziane przez Seul. Z okazji 25. rocznicy podpisania Deklaracji Północ-Południe prezydent Lee Jae-myung wyraził głębokie zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją na Półwyspie Koreańskim, wzywając do pilnego przywrócenia kanałów dialogu międzykoreańskiego i systemów zarządzania kryzysowego. Podkreślił, że deklaracja z 2000 roku była kluczowym momentem, otwierającym erę pojednania i współpracy po dekadach podziałów. Prezydent Lee zaznaczył, że obecny brak dialogu i wymiany zwiększa napięcie, co negatywnie wpływa na gospodarkę i bezpieczeństwo, podkreślając, że „pokój to ekonomia”. Prezydent Lee Jae-myung zobowiązał się do ciężkiej pracy na rzecz pokojowego współistnienia i dobrobytu na Półwyspie Koreańskim.

19 czerwca: testy artyleryjskie zostały przeprowadzone przez KRLD w odpowiedzi na południowokoreańskie ćwiczenia. Korea Północna przeprowadziła test artyleryjski, wystrzeliwując pociski z wieloprowadnicowej wyrzutni raketowej w kierunku Morza Żółtego. Nastąpiło to po wspólnych ćwiczeniach lotniczych Korei Południowej, Stanów Zjednoczonych i Japonii.

Północnokoreańskie działania można uznać za reakcję na wzmocnioną trójstronną współpracę między Seulem, Tokio i Waszyngtonem.

25 czerwca: znaczenie pokoju zostało podkreślone w 75. rocznicę wybuchu wojny koreańskiej. W przemówieniu z tej okazji prezydent Lee Jae-myung podkreślił znaczenie pokoju, twierdząc, że najsilniejszą formą bezpieczeństwa narodowego jest tworzenie warunków eliminujących potrzebę konfliktu – a nie sam rozwój siły militarnej. Lee oświadczył, że "najpewniejsze bezpieczeństwo to stworzenie stanu, w którym nie ma potrzeby walki", czyli utrzymanie pokoju. Przedstawione stanowisko można interpretować jako dążenie Korei Południowej do wznowienia dialogu z KRLD i możliwego ograniczenia ćwiczeń militarnych, które charakteryzowały okres administracji Yoon Suk-yeola. W trakcie obchodów rocznicy podkreślano także rozwój gospodarczy Korei Południowej od zakończenia wojny.

25 czerwca: wnioski grup obywatelskich o nawiązanie kontaktu z KRLD zostały zaakceptowane przez Ministerstwo ds. Zjednoczenia. Te zatwierdzenia, pierwsze od sierpnia ubiegłego roku, obejmują cele humanitarne, religijne, społeczne i kulturalne, mające przywrócić kanały komunikacji na poziomie cywilnym. Kontrastuje to z podejściem poprzedniej administracji Yoon Suk-yeola, która w dużej mierze zakazywała takich kontaktów. Nowa administracja dodatkowo zademonstrowała swoje intencje, wstrzymując wojskowe audycje propagandowe i wzywając do zaprzestania wysyłania ulotek anty-północnokoreańskich, dążąc do przełamania impasu w relacjach z Północą. Chung Dong-young, nominowany na urząd Ministra ds. Zjednoczenia, oświadczył, że przywrócenie międzykoreańskich kanałów komunikacji będzie jego priorytetem.

27 czerwca: posterunki w strefie granicznej zostały odbudowane przez Koreę Południową. Armia Korei Południowej przywróciła wszystkie 11 posterunków strażniczych w DMZ, które zostały zdemontowane w ramach paktu o redukcji napięć wojskowych z 2018 roku. W ramach umowy z 2018 roku, obie Koree zdemontowały po 10 posterunków i rozbroiły po jednym, ale po tym, jak Pjongjang jednostronnie wycofał się z porozumienia w 2023 roku, obie strony podjęły kroki w celu ich odbudowy. Mimo przywrócenia, obiekty te nie zostały w pełni odrestaurowane do poziomu sprzed demontażu, a wojsko prowadzi w nich operacje nadzorcze.

27 czerwca: priorytety względem polityki międzykoreańskiej zostały przedstawione przez potencjalnego nowego ministra obrony. Ahn Gyu-back, nominowany na urząd ministra obrony, oświadczył, że dialog jest "najważniejszy" w relacjach z Koreą Północną. Według Ahna Korea Północna może zostać opisana jako "nasz wróg, ale jednocześnie nasi ludzie". Taki dualistyczny pogląd sugeruje potrzebę kompleksowego podejścia. W kontekście

zawieszonego paktu wojskowego z 2018 roku Ahn wyraził ostrożność: zapowiedział przyjrzenie się możliwości jego wznowienia, ale bez pośpiechu. Zaznaczył, że atmosfera odprężenia powinna być najpierw ugruntowana poprzez wymianę cywilną. Warto zauważyć, że stanowisko Ahna różni się od zapowiedzi prezydenta Lee Jae-myunga z kampanii prezydenckiej, który obiecywał przywrócenie zawieszonego paktu o redukcji napięć wojskowych i zapewnienie pokoju w obszarze przygranicznym. Zapytany o rosnącą presję na zwiększenie wydatków na obronę i spekulacje dotyczące dążenia Waszyngtonu do "strategicznej elastyczności" sił amerykańskich w Korei, Ahn stwierdził, że będzie te kwestie rozpatrywać na podstawie interesu narodowego, zgodnie z kierunkiem pragmatycznej polityki zagranicznej Lee Jae-myuna (więcej na ten temat zob. [Blog OSA](#)).

30 czerwca: budowa fortyfikacji jest planowana przez KRLD. Korea Północna poinformowała Dowództwo ONZ (UNC), że planuje budowę fortyfikacji wewnątrz granicy między dwoma Koreami. Jest to pierwsze takie powiadomienie od ponad sześciu miesięcy. Od kwietnia ubiegłego roku Korea Północna rozmieściła wojska w pobliżu Wojskowej Linii Demarkacyjnej (MDL) w DMZ, aby zakładać miny, wznosić bariery przeciwpancerne i wzmacniać ogrodzenia z drutu kolczastego. Działania te nastąpiły po tym, jak Kim Jong-un w 2023 roku określił stosunki międzykoreańskie jako stosunki między "dwoma wrogimi państwami". Ministerstwo Obrony Korei Południowej uznało powiadomienie Północy za "znaczący" sygnał w kontekście łagodzenia napięć międzykoreańskich, choć zaznaczyło, że jest za wcześnie na ocenę. Dowództwo ONZ (UNC) uznało wcześniejsze powiadomienia Północy za "przydatne" w celu zmniejszenia ryzyka błędnej interpretacji i błędnych kalkulacji.

KOMENTARZ

Powrót do dyplomacji sportowej w relacjach międzykoreańskich? W Korei Południowej odżyła dyskusja na temat dążenia do zarejestrowania taekwondo jako wspólnego niematerialnego dziedzictwa kulturowego UNESCO razem z Koreą Południową. Inicjatywa ta została zawieszona w czasie administracji Yoon Suk-yeola. Teraz społeczność taekwondo w Korei Południowej zasygnalizowała chęć do wznowienia transgranicznej współpracy na arenie międzynarodowej, czemu ma sprzyjać otwartość nowego rządu na przywrócenie kanałów komunikacyjnych i wymiany z Koreą Północną.

Pomysł wspólnego wpisu taekwondo na listę UNESCO został po raz pierwszy omówiony w 2018 roku, podczas odwizły w stosunkach międzykoreańskich. Odwilż ta została zapoczątkowana właśnie przez wydarzenie sportowe – Zimowe Igrzyska Olimpijskie w Pjongczangu, organizowane przez Koreę Południową. Wówczas prezydent World Taekwondo (WT) Choue Chung-won i prezydent International Taekwondo Federation (ITF) Ri Yong-son podpisali w Pjongjangu wspólne porozumienie, które położyło podwaliny pod współpracę. Inspiracją dla tej inicjatywy był udany wspólny wpis koreańskiego zapasów (ssireum) w 2018 roku. Obie Koree złożyły wtedy osobne wnioski – Korea Północna w 2015 roku, a Korea Południowa w 2016 roku, ale po skoordynowanej dyplomacji zgodziły się połączyć swoje kandydatury. UNESCO podjęło bezprecedensową decyzję, zatwierdzając pierwszy wspólny koreański wpis. Rozmowy na temat wspólnego wpisu zostały wstrzymane w 2023 roku. Choi Jae-choon, szef Korea Taekwondo UNESCO Promotion Committee, nie otrzymał zgody rządu na kontakty z ITF. Brak komunikacji międzykoreańskiej uniemożliwił postęp w tej sprawie. W 2023 roku Korea Północna złożyła własny wniosek do UNESCO o wpisanie taekwondo jako niematerialnego dziedzictwa kulturowego, co spotkało się z krytyką w Seulu.

Warto zauważyć, że obie Koree uznają taekwondo za narodowe dziedzictwo, ale promują różne jego wersje, co odzwierciedla ich podziały polityczne. Widoczne jest to w podziale dwóch najważniejszych organizacji zajmujących się tym sportem. Międzynarodowa Federacja Taekwondo (ITF) została założona przez generała południowokoreańskiej armii, Choi Hong-hi. Jednak Choi popadł w niełaskę u południowokoreańskich władz, szczególnie po jego wizycie w Korei Północnej oraz decyzji o przeniesieniu siedziby ITF do Pjongjangu. Od tego momentu ITF zaczęło być kojarzone z Koreą Północną. W odpowiedzi na te wydarzenia, w 1973 roku rząd Korei Południowej wsparł powstanie nowej organizacji: World Taekwondo Federation (WT). Dzisiaj Korea Południowa jest reprezentowana głównie przez WT, która jest uznawana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. ITF działa niezależnie, często z silnym wpływem Korei Północnej, zwłaszcza w stylu i strukturze organizacyjnej. ITF jest często postrzegane jako narzędzie soft power Korei Północnej. Wspólny wpis do rejestru UNESCO miałby zatem wymiar symboliczny, łączący po latach koreańskie środowiska taekwondo – choć obie organizacje nadal będą funkcjonować oddzielnie.

Próba wspólnego wpisu taekwondo do rejestru wpisuje się w pragmatyczną politykę zagraniczną Lee Jae-myunga, stawiającą na pierwszym miejscu interes narodowy. W tym kontekście Korea Południowa musi działać realistycznie, aby zapobiec uzyskaniu przez Koreę Północną wyłącznego uznania, nawet jeśli

wspólny wpis nie dojdzie do skutku. W innym przypadku przyniosłoby to znaczne korzyści Korei Północnej. Taekwondo może stać się punktem wyjściowym do wznowienia dialogu międzykoreańskiego – należy jednak pamiętać, że jako symbol koreańskiej dumy, kwestie związane z tą dziedziną wykraczają poza kwestie sportowe, dotykając kwestii legitymizacji i przyszłości wspólnej tożsamości kulturowej.

Oskarżenia o sprzyjanie Korei Północnej wobec kandydata na szefa Narodowej Służby Wywiadowczej (NIS). Zarzuty dotyczące rzekomej pro-północnokoreańskiej postawy Lee Jong-seoka, kandydata na szefa NIS, były kluczowym elementem jego przesłuchania potwierdzającego przed Zgromadzeniem Narodowym. Song Eon-seok z opozycyjnej Partii Siły Narodu (PPP) bezpośrednio zakwestionował pro-północnokoreańskie nastawienie Lee, wyrażając obawy, czy NIS pod jego przewodnictwem będzie w stanie chronić naród, czy też stanie się "czymś w rodzaju biura łącznikowego dla Korei Północnej". Zarzuty te opierały się na wcześniejszych wypowiedziach Lee, w których sprzeciwiał się rozmieszczeniu amerykańskiego systemu obrony przeciwrakietowej THAAD (Terminal High Altitude Area Defense) oraz General Security of Military Information Agreement (GSOMIA) z Japoni.

Lee Jong-seok odparł te zarzuty, obiecując, że będzie służył z pragmatycznym podejściem skoncentrowanym na interesach narodowych. W pisemnym oświadczeniu złożonym przed przesłuchaniem, Lee odrzucił to określenie, stwierdzając, że "etykietowanie mnie jako pro-Północ po prostu dlatego, że prowadziłem dogłębne badania nad Koreą Północną i Półwyspem Koreańskim, jest całkowicie bezpodstawne". Warto zwrócić jednak uwagę, że Lee rzeczywiście od lat zajmuje się badaniem kwestii związanych z Koreą Północną, a w latach 1998-2003 był doradcą politycznym stojącym za Słoneczną Polityką Kim Dae-junga, zaś w czasie administracji Roh Moo-hyuna pełnił funkcję ministra ds. zjednoczenia. Jego wybór wskazuje na dążenie nowej administracji do wznowienia dialogu międzykoreańskiego.

W kontekście krytykowania Lee Jong-seoka przez opozycję i konserwatywne środowiska warto jeszcze zwrócić uwagę, że nowy szef NIS opowiada się za rewizją prawa anty-spiegowskiego. Zgodnie z obowiązującym prawem, szpiegostwo jest definiowane jako działalność, która „przynosi korzyści wrogowi”. Jednakże, prawo to wyznacza jedynie Koreę Północną jako państwo wrogie. Oznacza to, że nie ma zastosowania do szpiegostwa prowadzonego na rzecz innych narodów. W ostatnich latach wezwania do nowelizacji prawa nasiliły się po kilku przypadkach, w których chińscy obywatele byli oskarżani o filmowanie południowokoreańskich obiektów wojskowych. W tych

przypadkach funkcjonariusze organów ścigania nie byli w stanie postawić zarzutów szpiegostwa, co ujawniło znaczną lukę prawną. Lee Jong-seok stwierdził, że prawo anty-szpiegowskie musi zostać jak najszybciej zmienione, aby dotyczyło nie tylko Korei Północnej, by właściwie chronić interesy narodowe Korei Południowej.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

